

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Ianioglo Valerii împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale
și Instituției Publice Agenția de Dezvoltare Regională UTA Găgăuzia,
intervenient accesoriu Tatiana Donceva
(litigiu de muncă)

împotriva deciziei din 4 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-209/25

NR. PIGD 2-21062335-01-2ra-29042025)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Chironeț)
Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, N. Mămăligă, A. Malii)

10 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Valeriu Ianioglo, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 aprilie 2021, Valeriu Ianioglo a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului prin care a solicitat:

- anularea ordinului nr. 162p din 15 februarie 2021 cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ ca fiind ilegal în fond;
- anularea deciziei nr. I-56/21 din 29 martie 2021 cu privire la respingerea cererii prealabile ca fiind ilegală;
- restabilirea reclamantului în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională UTA Găgăuzia;
- încasarea salariului mediu lunar pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu data retragerii ilegale din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională UTA Găgăuzia – 15 februarie 2021 până la data pronunțării hotărârii judecătorești de restabilire în funcție;
- încasarea prejudiciului moral de 100 000 lei;
- încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin ordinul nr. 266p din 22 iunie 2016 a fost numit în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională UTA Găgăuzia, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 luni, începând cu 27 iunie 2016. Ulterior, prin ordinul nr. 562p din 27 decembrie 2016 emis de către Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale a fost dispusă prelungirea raporturilor de serviciu cu confirmarea reclamantului pe un termen nedeterminat, începând cu 28 decembrie 2016.

3. Prin ordinul nr. 162p din 15 februarie 2021 a fost dispusă constatarea nulității și retragerea în tot cu efect pentru viitor a ordinului nr. 562p din 27 decembrie 2016, retragerea dlui Valeriu Ianioglo din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională a UTA Găgăuzia, s-a propus reclamantului numirea sa în funcția de director interimar al Agenției de Dezvoltare Regională UTA Găgăuzia, inițierea procedurii administrative de selectare pe bază de concurs a directorului Agenției de Dezvoltare

Regională UTA Găgăuzia. Împotriva acestui ordin, de către reclamant a fost depusă o cerere prealabilă care a fost respinsă prin decizia nr. I-56 din 29 martie 2021.

4. Reclamantul consideră că numirea sa în funcție a fost realizată cu respectarea prevederilor legale (art. 144 din Codul administrativ) și urmare a unui concurs public, iar normele invocate în susținerea ordinului contestat nu ar avea aplicabilitate speței.

5. Potrivit reclamantului, ordinul contestat este ilegal deoarece un Ministru demisionar are stabilită interdicția prevăzută de art. 15 alin. (2) lit. e) și alin. (3) și art. 23 alin. (6) din Legea cu privire la Guvern nr. 136 din 7 iulie 2017 în partea care interzic Guvernului al cărui mandat a încetat să elibereze din funcție persoanele cu funcție de demnitate publică sau funcționarii publici cu excepția cazurilor de imposibilitate obiectivă a persoanelor de a-și îndeplini atribuțiile.

6. La fel, actul contestat a fost adoptat cu vicierea inițierii și desfășurării procedurii administrative și cercetării din oficiu a faptelor, actul a fost adoptat cu încălcarea dreptului discreționar, cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice. În actul administrativ s-ar face referire doar la art. 141, 144 din Codul administrativ, pct. 23 din Regulamentul Agenției de Dezvoltare Regională Sud, care în sensul art. 81 alin. (n) din Codul muncii nu ar reprezenta temei de încetare a raporturilor de serviciu dintre salariat și angajator.

7. Reclamantul a mai indicat că pretinsa constatare a nulității actului administrativ de numire a reclamantului în funcție a fost efectuată în virtutea sesizării secretarului de stat care în raport cu norma art. 141 alin. (1) din Codul administrativ nu ar putea invoca vreun drept pretins a fi încălcat și nici nu ar împuternicit de a constata nulitatea din oficiu.

8. De către reclamant au fost modificate pretențiile după cum urmează:

- a. în pct. 4 al solicitărilor în loc de obligarea pârâtului la restabilire a la muncă a solicitat instanței să dispună restabilirea reclamantului în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională UTA Găgăuzia;
- b. în pct. 5 al cerințelor a indicat înlocuirea sintagmei „până la data pronunțării hotărârii judecătorești de restabilire în funcție” cu sintagma „începând cu data de 15 februarie 2021 până în data restabilirii în funcție”;
- c. se introduce pct. 8 de cerințe prin care hotărârea în partea încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la muncă să fie executată imediat;
- d. se introduce pct. 9 de cerințe prin care hotărârea în partea restabilirii reclamantului la muncă să fie executată imediat.

9. Prin Încheierea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 1 februarie 2023, s-a declinat competența judecătorului competent pentru examinarea acțiunilor în

contencios administrativ în favoarea judecătorului specializat în materie de drept civil din Cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin [hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 21 aprilie 2023](#), cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 11 mai 2023, Valeriu Ianioglo, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 21 aprilie 2023 prin care a solicitat casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin [decizia Curții de Apel Chișinău din 4 decembrie 2024](#) s-a respins apelul declarat de Valeriu Ianioglo, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 21 aprilie 2023.

13. În principal instanța de apel a constatat corectitudinea concluziilor instanței de fond. Prin urmare Curtea de Apel Chișinău a remarcat că instanța de fond just a reținut că legislația muncii și legislația specială nu prevede noțiunea de confirmare a directorului Agenției de Dezvoltare Regională. Efectele ordinului din 22 iunie 2016 au încetat la 27 decembrie 2016. Astfel, instanța de fond just a reținut că având în vedere că directorul Agenției este numit și retras în/din funcție prin ordinul ministerului, iar noțiunea de confirmare în funcția de director nu este prevăzută, urmează că Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului legal și argumentat a decis declararea nulității ordinului de confirmare în funcție și retragerea din funcție a lui Valeriu Ianioglo.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La 16 aprilie 2025, de către Valeriu Ianioglo, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli, a depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 4 decembrie 2024 și împotriva hotărârii din 21 aprilie 2023 prin care a solicitat casarea acestora cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă potrivit cerințelor pentru prima instanță.

15. În esență, recurentul reiterează fidel aceleași argumente pe care le-a invocat în cererea de apel.

16. În motivarea recursului, recurentul consideră că la expirarea ordinului din 22 iunie 2016, nu mai era necesară o confirmare a funcției deoarece prin ordinul menționat a fost deja confirmat în funcție. În viziunea acestuia, faptul că confirmarea

în funcția nu este prevăzută de lege, nu constituie temei de nulitate a ordinului din 27 decembrie 2016.

17. Recurentul consideră că instanțele inferioare nu au elucidat argumentul că ordinul contestat ar fi semnat de un ministru în demisie și argumentul că art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 82/2017 a integrității nu are aplicabilitate speței. La fel, în viziunea recurentului nu ar avea aplicabilitate speței nici prevederile art. 144 din Codul administrativ. La fel, recurentul a reiterat că semnatarul ordinului contestat nu este persoană care ar avea un interes îndreptățit pentru a solicita nulitatea actului administrativ de numire a lui Valeriu Ianioglo în funcția de director al Agenției de Dezvoltare UTA Găgăuzia. Suplimentar, mai conchide că autoritatea publică emitentă nu ar fi invocat niciun temei legal de încetare a contractului individual de muncă al lui Valeriu Ianioglo. La fel, recurentul susține că nu pot fi reținute argumentele instanței de fond precum că odată ce a acceptat numirea lui în calitate de director interimar, ar fi de acord cu ordinul contestat.

18. În calitate de temei al recursului, recurentul a invocat prevederea art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă din motiv că hotărârea și decizia instanțelor inferioare sunt arbitrare și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor din dosar.

19. La 30 mai 2025, de către Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a fost depusă o referință prin care s-a solicitat să fie respinsă ca inadmisibilă cererea de recurs, iar în cazul în care o va constata admisibilă, să o respingă ca neîntemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

21. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

22. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

23. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

24. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 4 decembrie 2024 (Vol. II, f.d. 216-218).

26. Totodată, la 6 martie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 4 decembrie 2024 (Vol. II, f.d. 237).

27. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 16 aprilie 2025 de către Valeriu Ianioglo, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a fost declarat în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură

civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Este adevărat că situația în care recursul reproduce cererea de chemare în judecată este diferită de cea în care recursul reproduce identic conținutul cererii de apel. A doua situație poate crea iluzia unei critici, dar care este superficială dacă nu este raportată explicit la considerentele decizii instanței de apel atacate.

32. Instanța de recurs observă că temeiurile de casare sau modificare a unei hotărâri judecătorești (art. 386-388 din Codul de procedură civilă) sunt diferite de temeiurile recursului (art. 432 din Codul de procedură civilă). Așadar, este firesc ca și conținutul cererilor de apel și de recurs să fie diferite. În caz contrar, recurentul nu aduce elemente noi, ci doar repetă poziții anterioare, eventual „anticipând” critica față de o decizie care încă nu este emisă.

33. O astfel de conduită procesuală – reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs – duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel.

34. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a având un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. recurentul contestă concluziile instanței în baza unei interpretări personale a legii, fără a combate analiza probatorie efectuată de instanță. Aceasta înseamnă că nu sunt întrunite condițiile legale pentru a permite Curții Supreme de Justiție să reanalizeze probele, iar critica rămâne una de dezacord cu soluția pronunțată.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

36. Argumentelor invocate de către recurentă li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate, motiv pentru care acestea se rezumă la un simplu dezacord cu soluția adoptată.

37. În concluzie Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul lui Valeriu Ianioglo, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici serioase deciziei instanței de apel..

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Valeriu Ianioglo, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat